

Chtěl jsi být bohem, třeba jsi byl člověkem, a tak jsi byl ztracen.
On chtěl být člověkem, třeba byl Bohem, aby hledal, co bylo ztraceno.
Tvá lidská pýcha tě natolik srazila, že jen pokora Boží tě zase mohla
pozvednout.

(sv. Augustin)

Pane, udělej ze mne nástroj svého pokoje: Kde je nenávist, tam ať přináším lásku, kde je křivda, ať přináším odpuštění, kde je nesvár, ať přináším jednotu, kde je pochybnost, ať přináším víru, kde je blud, ať přináším pravdu, kde je zoufalství, ať přináším naději, kde je smutek, ať přináším radost, kde jsou temnoty, ať přináším světlo.

(sv. František z Assisi)

Nejsme andělé, ale máme tělo, je proto nesmysl chtít z nás nadělat anděly na zemi. Právě proto v práci, v pronásledování, v křížích a ve chvílích vyprahlosti je nám Kristus velmi dobrým přítelem.

(sv. Terezie od Ježíše)

Kéž požehnané světlo září z tvých očí jako ze svící postavených v oknech domu.

(z irského požehnání)

Co na tom záleží, zda k nám Bůh mluví z trní, nebo z vonných květů!

(sv. František Saleský)

I temná tůň zrcadlí světlo krásného dne.

Bůh sám je varhaník, my jeho varhanami a v tónech rozličných Duch Svatý duje s námi.

Necháme-li se obrušovat druhými, sami budeme méně zraňovat.

Když v moři věčnosti duch k pouti kotvy zvedne, tím víc je rozsáhlé, tím širší.
Nepřehledné.

Na konci života v nás bude tolik krásy, kolik jsme do sebe přijali světla.

Jakoby všechno spalo, a přitom se chystají velké věci.

Naštěstí život není černobílý.

Každé období krize je těžké, ale vždy v sobě skrývá příslib věcí nových a lepších.

Než člověk dokáže louži rozvážně obejít, musí se nejdříve v mnohých zmáčet.

K moudrosti patří umění žít dnešek s pohledem upřeným k obzoru.